

Els Pets d'etiqueta

Lluís Gavalda, amb alguns músics de la Petita Gran Orquestra al darrera, durant el concert de diumenge a Cap Roig Foto: JOSÉ IRÚN / FESTIVAL DE CAP ROIG.

En el seu esperit d'arriscar-se i afany de redefinir-se, Els Pets van oferir diumenge un concert de col·leccionisme al Festival de Cap Roig, de Calella de Palafrugell. Tal com van fer al teatre de Girona, la banda de Constantí va tornar a pujar a l'escenari amb la Petita Gran Orquestra per oferir un recull de cançons inèdit i especial. Sota una imponent lluna, no hi van faltar ni les noves cançons ni alguns dels seus èxits. Amb l'orquestra van interpretar un total de vuit cançons, entre les quals va sonar Blue Tack, una de les joies més apreciades de la història del grup; però el més curiós és que no és un clàssica, sinó que és de nova formada, del darrer disc, L'àrea petita. De la fusió amb la Petita Gran Orquestra també van sorgir Parla, Por, No n'hi ha prou amb estimar-se molto Felç. Però

per sobre de totes cal destacar Calaixos que no obriré i Com anar al cel i tornar, amb uns arranjaments per a corda i vent brillants, i tan emotiva que amb l'expressió pell de gallina no en fas prou. Aquestes obres d'art no poden ser amors d'una sola nit, cal enregistrar-les en un disc per regalar-lo als fans.

Vint-i-nou anys de carrera donen per molt, i més si ets la banda amb més números 1 de la història del rock català. Amb la versió més clàssica d'Els Pets sense l'orquestra, per Cap Roig també van sonar La vida és bonica..., La solució, Soroll, XL, Descafeïnat, La colla o Fa un minut. Se'n van trobar a faltar moltes, és normal. Però particularment es va notar l'absència d'Els Pets reivindicatius, desvergonyits, dels Jo vull ser rei amb les samarretes a fora, i les proclames per la independència. Devien pensar que allò no era el Canet Rock ni l'Acampada Jove, allò era Cap Roig.

L'espectacle va acabar amb el públic botant i entonant la més gran: Bon dia, recordant que darrere aquesta banda que últimament fa cançons carrinclones també s'amaga un dels grups més gamberros del país. Amb ells acabava una nit que havia començat amb La iaia, uns teloners de luxe per a un festival de luxe. Les tretze cançons que van sonar van servir per estar convençuts de voler tornar a ballar l'Òs arreu on ells toquin.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/768336-els-pets-detiqueta.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss